

Elegia De Angelis : Illustrißimo ... Dn. Friderico Wilhelmo, Duci
Saxoniae ... Pro felici in Patriam reditu, Humilimae congratulationis ergo
dicata & consecrata

Ienae

Herda, Friedrich

Phil 4° 00224-225 (31)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00002900

urn:nbn:de:urmel-bb860f47-ee8c-4530-ba02-aae3189bbca01-00001278-018

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-bb860f47-ee8c-4530-ba02-aae3189bbca01-00001278-018

28m
31.

E L E G I A

De

ANGELIS.

*Illustrissimo Celsissimoq; Principi
ac Domino,*

DN. FRIDERICO VVIL-
HELMO, DVCI SAXONIAE,
Landgrafio Thuringiæ, Marchioni
Misniæ &c. Patri Patriæ, & Domino
suo Clementiss.

*Pro felici in Patriam reditu,
Humilime congratulationis ergo dicata & consecrata
à*

FRIDERICO HERDA
Guelphifense Tyrigetâ.

Angelus ille malus, Princeps Celsissime, cœpto
Absit ab Imperio nocte dieq; rvo.
Angelus ille bonus, Princeps Celsissime, cœpto
Adsit & Imperio nocte dieq; rvo.

7 E N Æ

Excudebat Tobias Steinman.

ANNO M. DC. I.

Ῥίεσ' Ὀκελάδῃ πλετομένοισιν ἡμαρ ἐορῆς,
 ἐνθεον ἱρ' ἵχνος θρέμματ' ἐκαμψέθεε.
 ἱερὸν ἡμαρ ἔλω πτεροεσέων τῶν στρατιάων,
 αἵπερ ἀμύσσιν μνησιδέοισι κακά.
 δεῦτ' ἴτε γέν' ζύμπαδες ἐπειγομένοισι πό-
 δεσσιν,

ὁπῶσ' αὖ ὅσον) τ' ἡελίοιο σέλας.
 ἔχι ᾗ τοσαυτὰ γέγραπται μὴ ἀμνήμονες ἔσε,
 ἀλλ' ἀλαλαζέθ' ὅμῃ νῦν ἀλάλαγμα νέον.
 τένεκα καὶ ψαλμοῖς καὶ δεπτήσιν αἰεθεῖν
 χρὴ τὸν ἐχόντα θεὸν δώμαθ' ὑπὲρ αἶθ' αἰή.

Παρμεδέων ὁ Σιὸς, τῷδ' ἔρατ' αὐτογαυωμῶν,
 ὅσπερ καὶ Σαβαῶθ τέννομα σεπτόν ἐχθ'·
 ἐκλίσεθ' ὅς πάντα. ζύμπατα τε ὑδνεῖ, ἰδυῖ
 πάντα τε· ἐκλίσεν κ' ἐρατὶς τε νόας,
 πωκαλίμας τε φρένας ἐνὶ καὶ τοῖς θεοῖς φύτδον,
 οἶμοι ἀληθείας καὶ περὶ εἶπεν ἔπειν.
 τένεκεν ἄγρυπνοι πλέον) ἐναυῖ τοκῆ,
 καὶ πολυπύσσιν λήματ' αἰετὰ φίλοι,
 νύκρησιν καὶ μέλπον) δεκάδεσσιν, ἱεῖες
 ἠδυλόγον τε μελῶ, καλὶχορόν τε μέλῶ.

Ω πόφ' ὅτ' ὠγενίε ὄφρα λύσσημα δράκοντος,
 τὸν ζοφερὸν αἰδεῶ αἰπὰ ρέεθρα μένῃ·
 ὅσγ' ἐθελοντηδὸν τελχίν κ' ἀπόλωλε πρὸ πάντας,
 ὅσ' αὖ ἐπ' αἰρυχόρῳ σῖτον ἔδον ἡ γέα·
 ὦ πόφ' ὅτ' ἀγγελικῆς νυφάλας ἀπείρονι ἐσμῶ,
 τόσον καυτὴν ἀνδριοτήτα θέτο.
 δηιοῖτα θέτο, πόλεμόν τε μάχην τε μόθον τε,
 εἰσέτι καὶ νύκτας κ' ἡμέρας πάντα, ὅρῃ.
 τῇν) τ' ἐμμεμαῶς κεκοιμήσι θυμῶ, ἰησῶ
 ἐν στήθεσσι δόλῃ ἡπερόπωσε τρεῖδον.

Βασκαίνων

NVpera festa dies, alacri dignissima plau-
su, (brata fuit.

A grege Christicolūm jam cele-
Festa dies; fertur q̄ sacris sacra Ministris,
Qui circumvolitant agmina casta

Accelerate igitur pedibus properantib. omnes, (virūm,

Lumine quos rutilans cunqve Phaneta videt.

At tanti immemores ne fortē Charismatos; altā

Verūm expromatis jubila voce nova.

Hoc propter, vestro resonabit ab ore, TONANTIS

Summa Panomphæi gloria, summus honos.

Cunctipotens Numen, quod gyrat Olympia tempe,

Nomen & augusti quod Sabaothis habet:

Omnia quod finxit, regit omnia, & omnia nutrit;

Finxit & ætherias hæc phalangas IDEM.

Illis adflavit mentis sapientis & ignem,

Tutari & iussit vindice vera manu.

Ergo versantur vigiles ante ora Parentis,

Et peragunt lætæ munia jussa DEI.

Factū orique suo modulantes voce suāvi,

Carmina decantant dulcia, dulce melos.

Heu quod Tartarei rabies rabiosa Draconis,

Squalida Cocyti quem Camarina manet;

Et qui sponte suā, furiis agitarus & œstro

Tristi, terrigenūm perdidit omne genus;

Heu quod Mavortis, quarum mille agmina mille,

Mentibus angelicis prælia tanta movet!

Prælia cruda movet, seu luce Diespiter orbem

Lustret, seu bigis lampada Luna vehat.

Iste furens æstu irarum, gliscente per ora,

Insidias CHRISTO terqve quaterqve struit.

A 2

Rumpitur

βαρκαίων, ρίζω τε καὶ ῥέφει ἀλλυδὶς ἀλλή
 κόμπων ἀπειλάων πυκνὸν ἐνερξάμεναι.
 οἷα δὲ ἐστυμένως τε καὶ ἐξαπίνης στυάπαιας,
 λυγρὰ ὑπὸ νόμαλ' ἔσδε μαχαιομένους,
 μέλλει δ' ὑπορίψαι πῶν δῶ, γενύεσθιν ἰάλλει
 δειμαλέων ὑλακτῶν θηρ' ἐκάρηται ὅπη.
 ὠμῆτα δὲ δίκλιν καὶ ἐριβρύχιμοιο λέοντα,
 οἱ νύσσεν λύσσαι ληϊδ' αἰζαλίαν.
 κραιπνὰ ποσὶν προδιδοῖς, ἄλλη τε καὶ ἄλλη ὁδὸς
 ζῆϊ, ὃν οἷός τ' ἢ οἰκτρὰ λαφυρξέμεναι. 1, Petr. 5, 8.
 ἥδε ὅπως πῶν γῆς φαέθων φαεσίμβροτ' αὐγὰ,
 ἔνθα καὶ ἔνθ' ὀτοβεῖ, ἔνθα καὶ ἔνθα βρεμνέει,
 ἥδε γοηδὶ φρένας ἀνδρῶν, ἐπὶ ἔργον
 οἱ προπίδουσι θεῶν παρ' ἐνέταο φόβον.
 πανύχιός τε πανημέριός τ' ὀρμαίνειν ἄρδην
 πᾶν τὸ σέβασμα ἔχῃ ἐξολοθρευόμεναι.
 φρεσὶ μενοινᾷ ἔης, τὰ δ' ὑπὸ ἔριρα νέμειρα θέει,
 καὶ νόμιμ' αἰαφορεῖ τεθμια πᾶντα δικαιοσύνης.
 μερμήριζεν, ὅπως βροτοὶ ἔνθα καὶ ἔνθα λάκωσιν.
 ἄρες, ἄρες λῶφα, λῶφαι ἄρες, ἄρες.
 ὠτραλέως τ' οἱ αἰεδεσκον μὴ θέσκελον ὀμφῶν,
 πρὸς βιότης ὠθεῖ ἔργα πολυπλανέει.
 ὠκείας ἀνέμων ἅκας σὺν λαίλαπ' ὄρωρε
 πολλῇ, οἱ χαμάδις δένδρεα πλάβαλον.
 στυνέφει τὰ κύφελαι, μένει βαρυηχέως ὥς
 ἔμμεναι ὀμβρὰ ὑπὸ ἔρι δρυπέδοιο γέης.
 αἰδρα χολωσαμένους τ' ἔβαλεν ψολόεθι κεραυνῶν,
 τῆς ὑποδρησάσης ἀμφιπόλοισιν ἔης.
 βροντῶν τε στεροπῶν τε φλόγας τε καὶ ἥδε χάλαζαν
 βάλλει, τὰ πᾶν ὀλέκει καρπολόκον τὸ πᾶν.
 φαρμάσφι ραδινῶν χύσιν ἀέρι ἀπρυγέτοιο,
 (χ' ἐπ' ὠσεν δυνά) ἀτέμεναι, καὶ αὐτῇ.

ὥς

Rumpitur invidia, terrentia sibilat tollens,
 Horrendas rabido ructat ab ore minas;
 Iam quasi deproperè fore, ut omnes, qui pia cunque
 Martia pro CHRISTI nomine bella gerunt;
 Prorsus Agenoridis Rhadamanthi trudat ad ima
 Regna, ubi tergemino Cerberus ore boat.
 Iste instar crassâ frendentis mole leonæ,
 Cui rabiem stimulat præda petita feræ;
 Omnia perumpit per tecta, per arva, per urbes,
 Quærens, quem miserè dilaniare queat.
 Et quacunque solum proles Hyperionis ambit,
 Fulmina dira jacet, fulmina dira tonat.
 Fascinat & mentes hominum, quibus enthea verbî
 Et curæ & cordi pagina sola fuit.
 Noctes atque dies manibus pedibusque laborat,
 Quò possit cultûs frangere quosque pios.
 Miscere Atlanti connititur Amphitriten,
 Omnes & leges dissipat ipse bonas.
 Molitur, muros intra quatiantur & extra,
 Spicula sanguineâ sanguinolenta manu.
 Pervigil omne scelus grassator & inflat homillis,
 Vox quibus haut Iovæ mente repôsta manet.
 Concitat interdum miscentes prælia ventos,
 Alticoma ut repat protinus arbor humi.
 Nubila conglomerat magnum per inane, ut & imbres
 Deucalionicâ præcipirentur aquâ.
 Rugitu ingenti reboantia fulmina mittit,
 Per rebrobas sagas, organa quippe sua.
 Fulgura cum tonitru, cum grandine mittit & ignem,
 Eluinæ quæ æquant munera cuncta solo.
 Inficit aërios tractûs grave olente mephiti;
 (Et quacunque potest fraude nocere, nocet.)

A 3

Dira

ὥστε ἀπειρεσίῳ ἀπειρεσία ἐδνεα Φωτων,
 νῆσω ὑπ' ἀργαλήφ Φθιάδ' ἐν οἷσι, δόμοις.
 ἐξορμᾷ τε καὶ ὀτρύνει μάλα πυκνά τυράννας,
 τῶνδ' ὅφρα βιβρώσκη βασικανία τὸ κέαρ.
 ὅπως καὶ βαρύμηνιν ἐπὶ ῥοῖς δῆσαι ἰωκὸ
 ἐνδελεχίζωσιν, πάγχυ φρενοβλαβέες.
 ὅπως καὶ πόλεμον πολέμιζέμεν, ἥδε μάχεσθαι,
 ἥχι περ δαγέες ναιετάσσι βροτοί.
 πηλαγόνων τε δίκην, θεῶν ἀντιπελώρι' αἴρῃσιν
 ἔγχει, ἵνα ὁ συγγενὴς οἶγ' ἀφίκουτο γένος.
 ἥδε καὶ ἀδίκης ἵπποφύτορας ἀνδρας ἀρίστους
 ζύμπαντας, βλοσυρῶς, κνώδαλον ὥς ἱ, κανῆν.
Αλλά τοι οἱ καθαροὶ καθαροῖο θεοῖο ἵπποφύτοροι,
 ἥρα ἐσάμενοί τ', ἐσάμενοίτε πόλον,
 φρεσὶν Χερσὶο λάτεις, Χερσὶο ποδηγῶ,
 τῶν Διαιδμήσαι πᾶσαν ἐθεραν ἔφα. *Matth. 10, 30.*
 ἄργασιν ῥ' ἰδὲ δυσμενέων καὶ δῆϊα φύλα,
 τὰ φρεσὶ πολλὰ εἰς βυσοδομοῖσιν κακά,
 καὶ μὲν κ' ἡπείρα τραφείης περὶ νῶτα πόλιν
 οἱ, τ' ἀν' κυκλοπορεῖ ἡελίοιο δρόμοι.
 πᾶσαν ὅφρα φρεσὶ καὶ ἐπὶ ῥάπτεσκον ἀφίξει,
 ὥστε μὴ ὀσεβέων πάλαι οἱ ἥμι θύρα.
 πάντῃ φυλάττεισιν θεραπείατ' ἀμυνταί μάλῃ,
 ὅπως αὖ κύρωσιν ζωοδότα λαχέ.
 ἥδε καὶ εἰρήνης περικαλλέος ἔργα ῥύον,
 ποικίλα μετὰ τῶν ἀν' θεοῦ ὥσπερ θάλη.
 ἀμφιλαφῇ διχόρηκιν, ἔστιν τ' ὑπὸ προῖκα κρατῶσιν
 μή ποτ' ἐνὶ χθον' ἀρῆς ἀλλοπερόζαλλ' ἄτη.
 καὶ προκαμίζουσιν ποινήτεσ' ἀτασθαλιῶν,
 καὶ ἰθύπρον ἱσμὸν, τ' ὀμενέες ἦτορ ἔχει.
 ἥδε σκέπῃ, ἵνα μὴ δῆμα τε καὶ ἄσπερ ἐκλός
 βῇ πρὸς θεοῦ θέμις, θεῖα τάλαντα δίκης.

ὡς δὲ σὶν

Dira ut per vulgus serpent contagia morbi,
 Quæis prosternantur corpora mille virum,
 Concitat, & subdit calcaria sæpè tyrannis,
 Torvus ut illorum pectora livor edat:
 Vt furijs acti, rabie grassentur iniqua,
 Tristibus atque crepent tristia dicta minis.
 Vtque serant passim bella, horrida bella, duella,
 Quæ pia Sanctorum turba pusilla laret.
 Oppugnentque Deum Iovam, de more Gigantum,
 Flumina quos Lethes nunc inamoena manent;
 Ipsorum ut tandem jugulum mucrone resolvant,
 Qui vernæ Iovæ cunqve cluere student.
At niveus, ventis pernicios, ætheris alti
 Coetus, qui validum pulsat Atlanta pede;
 Principe sub Christo, Iustorum vindicat agmen,
 Omnes cuius ait dinumerare comas.
 Armis & sævum propulsat alacriter hostem,
 Hostem, qui nobis mille pericla struit.
 Non minùs immensæ telluris & ipse peragrat
 Climata, quæ rapido Cynthius axe videt.
 Cerberæ cunctos aditus occludit Echidnæ,
 Vt non irrepat limina fortè Prium.
 Asserit & veros, & servat vindice pugna
 Cultus, quos sanxit relligiosa manus,
 Conserit & pacis gratissima munera, possit
 Aonia ut pubes Phocidos amne lui,
 Discutit, & cohibet turpissima iurgia lingvæ,
 Ne rigidus forsan Marspiter orbe fremat.
 Provehit, atque regit moderamina legis, agenda
 Quæ vitæ graviter vincula firma foveat.
 Nec non præsidij firmat sacra Iura subinde,
 Exulet urbe unquam ne veneranda Themis.

ὡς σὶν τε νόζων χαλεπὴ κακὸ πῶλον ἀνίστα,
 ὅπως μὴ μάρψῃ λίνα θ' ἀπ' αὐτὰ μόρτα.
 χ' ἥνικα χεῖρ' ὀρέγῃ ὅς ἐς ἀστερόεντα Ὀλυμπον
 ἐρανόφρων, ὅρας τὰ δὲ φέροντι θεῶ.
 ἡμάρ ὁπάσσῃ καὶ ἐλὰς φερὸν ἀνδράσιν, ἕσπερ
 Χρυσὸν ὕπαι, τρέβλοον καρτερὰ δεσμὰ βάθρ.
 ἡδ' ἀναχαλίζῃσι τυράννους, ἔχῃ μὴ ὅπως
 ἔργα δώξωσιν μέρμερα βάρεα, ἄρδς.
 ἡδὲ φυλαττοῦ νύκτας τε καὶ ἡμέλια πάνηα,
 πάνηα τὰ νωίτερα κλήμασι, σῶμα, πλίσχα. *Iob. 34, 21.*
 δρησμοσώλῃ θ' ὑποδρησόντι δρησῆρες ἀπαζα
 οἱ θεῶ ὑψιθρόνῃ, τοῖς φρεσὶ δαίμα θεῶ.
 ἡνὶ θέρει κόροι πιφυλαγμένοι ἡεροφοίτοις, *Dan. 3, 23.*
 καίνω) ὀρμὴν αἰθόμενοι πυρός.
 ἡνὶ καὶ ἔξιλθεν λύσσω τε κότιν τε λυόντων,
 θαλπόμεν) Δανιὴλ ἀγγελικῶσι χοροῖς. *Dan. 6, 22.*
 οἱ ῥα θόωκον αἰνότες ἀμφὶ μέγα βεβαῶτες, *4. Reg. 19, 35.*
 πηδαλιεχῶσιν τ' Ἀχασίδας κραλ) *2. Par. 32, 21.*
 ἐν Σοδόμοις τὸν Λῶθον ἰθύδρομα πνώματ' ὀρδσε,
 φλέγμαλα θειώδη ὥς μιν ἔχῃ φθίεν. *Gen. 19, 16.*
 σωζομεν) πέλε) ὅτις ἀστερίοισι νόεσι,
 καὶ πολλὰ νήϊας τὰς Γαράμαντας ἴη,
 καὶ σκύλλης δεινὸν λελακῆας, ἡδὲ χαρὺ βδδς,
 ἔμπα ἐνὶ ἑρνοῖς ἔτι πάτασσε κέαρ.
 ὁ πλεροέσθη ἐὼν τραχὺ φρενέμεν) ἀγνή,
 μὴ δ' ἐν ἔμπαλαι, σύρνια μήτε διεν.
 πηνίκα καὶ μέλλει θάνατον καὶ πότμον ἐπιπαῖν,
 δαίδι ἔδμενίδας, δαίδεν ἔτε ζόφον.
 πνώμαλα θεῖ' ἡμέων κήδεα νύκτα καὶ ἡμέρι
 οἱς θεὸν οἱ ἔχομεν παμβασίληα νόστ.
 ἡνὶδε νῦν τρανῶς θ' ὑποδείγμαλα πλεῖστα ἐλέγχα,
 ἅμιν ὅταν πολλὰς πολλὰ φύττωσι κακά.

βέβαιως

Lothiferam pellit, sternentem corpora, pestem,
 Ne subito tristi singula falce metat.
 Insuper & CHRISTO fect singula vota Piorum,
 Aethera qveis altum sapè onerare solent.
 Liberat à vinclis, ob dulcia nomina CHRISTI,
 In cava detrusos carceris antra viros.
 Injicit & rigidis rigidissima frena tyrannis,
 Vt non exsurgat flebile Martis opus.
 Ad caput & vigilans noctesque diesque propinquus
 Est nobis; immò claudit utrumque latus.
 Omne ministerium servile & vile, phalanges
 Aetherææ gaudent exhibuisse piis.
 En pueri, turmâ septi radiantis Olympi,
 Mulciberis superant fulmina fulva rogis.
 Effugit en Daniel rabiemque iramque leonum,
 Stiparus superi gente nitente gregis.
 Achæsidis regni Iuvenes moderantur habenas,
 Qui Tempe pulsant usque beata pede.
 Aligerum Lothon Sodomæ sacra turba tuetur,
 Sulfureis flammæ ne cadat ipse globis.
 Dulcisono flammæ qui simplicis agmine cinctus,
 Extremos quamvis ad Garamantas eat;
 Dira etiam Scyllâ, dira & latrante Charybdi;
 Non tamen horrifico corda pavore tremet.
 Elysi campi circumvallatus alumnis,
 Nil facit Empusam; nil facit ille striges.
 Cumque tenax Lachesis jam vult abrumpere vitam,
 Nil timet Evmenidas; nil timet antra Stygis.
 Angelicis nostrum curæ genus esse ministris,
 Qui colimus IOVÆ, dia statuta DEI;
 Aspice, dum toties nos horrida monstra fatigant,
 Pluribus exemplis secula nostra probant.

A 5

Quando

βεβρωσις τρώκας θ' ὅτε λύσσα δέδυκε, βίαια
 ἐρδέμεν ὥς νόσ' ἔργα κακοῖ' ῥαφίης :
 ἰδρίας ἐρανίων καὶ δ' ἀποκλάνεν ὀξεί χαλκῶ,
 νήχυλον αἶμα δ' ἐκλύ' ὥς ῥέοιο ῥέειν.
 αὐτὰρ ὁ βηλαῖνός τεραῖος, εἰρύεθ' ὅσγε θεοὶ δῖοι
 ἡμάλα καὶ νύκτας, ταῦτα ἔργεν ἄχι.
 ἦ δ' ἐχαισσύριον καὶ μάρνα' ἐχθρῶ ὁμίλῳ,
 σκῆψεν ὅς ὀξυβελεί' ἄμματος ἐν ἄραι ἰῶ.
 μηδοῖ' ἐν ἐκπαγλῷ ἐνιπὴ' ἄμματος ἰάψθ',
 ἄσπετος ἰὼ ἔστω ἐπὶ αλόφοιο φλύεν.
 μηδοῖ' ἐν καὶ παλοῖ' δόλῳ ἄμματος ἰάψθ',
 τὸν ῥά ψεν τοῖσιν δῆϊα φύλα δόκη.
 μηδοῖ' ἐν ἰδὲ ἄρ' ἐλθ' ἀμπερὲς ἄμματος ἰάψθ',
 ὅπως αὖ γλίσχ' ἄμμιν ἄρ' ἔρα φέρειν.
Σοὶ δ' ἄρα γ', ὦ κύδιε, μέγιστε θε' αἰθέρι ναίων,
 πῶς καμίσσωμεν μυελόεντα θύη;
 αἰ αἰ μὴ δυνάσθαι σ' ὠφληκότα ῥέζομεν ἔδεις,
 καί τοι καὶ θεόφιν πάληα εἴκοι χεδόν.
 Τύνη ἀνέπλασταις, πάτερ ὦ πατέρων συναπάνων,
 ἡμέας, ὥς τελευτῶν ἐν ἄμμι φάσαι.
 Τύνη νεβριῶν κε μυχῶν ἄμμι' ἐξέσῳσαι,
 ὥς ἐχέμεν βηλὸν κ' εἰσαφικανέμεναι.
 ἀπλῆς τε νοερός τε διαυγέας ἀμφιπολῶσαι
 ἀμφιπόλως Τύνη ἄμμιν ἄνωγας ἔτι.
Χριστὲ, γόν' ἀθανάτοιο θεῦ, θεὸς ἄμβροτε χειτὲ,
 ὦ φερόνικ' ἦν πομπὴ ἀλιτροσυῶης :
 σῆς ἡμέων ἰθυσον ἔστω δ' ἀκίησιν ἀταρπόν,
 θεόσκελον ὥς ὁμφλῶ ἄμμι κλύομεν αἶε,
 καὶ μὴ ῥέζωμεν μέγ' ἀτάσθαλα καὶ κακὰ ἔργα,
 ἄμμων δ' ὦ σέοθεν λάτριάς ὥς τε ῥέειν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Quando crudeles aliàs scelerata tyrannos
 Exagitat rabies, ut tragicè orbe furant ;
 Atque piam quatiant truculenter acinace turbam,
 Fluminis ut rapidi sangven ad instar eat :
 Ast vetat hoc rutilans acies, sine pondere turba,
 Quæ circumvallat nocte dieqve pios.
 Hostes inqve feros decertat vindice dextrâ,
 In nos qui vibrare acidas arte parant.
 Hinc nihil efficiet, gestans in fronte tiaram,
 Romula Hyæna, truci quas tonat ore, minis.
 Hinc nihil insidiæ ; Phlegethontica semina, nobis
 Quas Mahometigenæ Marte vel arte struunt.
 Hinc nihil omninò ; qui milite cunqve gerenti
 Harpen horrendam, Teutona regna petunt.
 QVas igitur grates grato resonabimus ore,
 O sapiens rerum plasta, IEHOVA, tibi ?
 Heu, heu non opis est nostræ, nec in ullius ore,
 Ut longè superet vel Solomona, situm.
 TV nos formasti, Pater optime, Conditor alme,
 Luceat in nobis sic ut imago tua.
 TV nos Tartareis, adamantina claustra refellens,
 Es dignatus ovans eripuisse vadis.
 Insuper & nostro lateri TV coelitus addis
 Angelicas mentes, Angelicosqve choros.
 CHRISTE, Panomphæi Patris indubitata TONANTIS
 Stirps, infernalis maxime victor Hydri ;
 Tu nostros animos, tu pectora nostra gubernas,
 Ut tua vox nobis sit Cynosura manens.
 Ne committamus nos fanda, nefanda patrantes,
 Exulet ut nostro turma superna Lare,

F I N I S.